

om en bedre Forbindelse mellem Jylland og København gennem Aarene har været drøftet ret ihærdigt, og at Jyllands mange forskellige interesserede Organisationer have taget det Spørgsmaal op og overvejet, hvad man i saa Henseende kunde gøre, og hvad der var mest ønskeligt paa dette Omraade. Og det, man da derovre væsentlig har samlet sig om, er en Færgeforbindelse mellem Sjælland og Midtjylland. Dette vil heller neppe være det ærede Medlem ubekendt, hvad der for øvrigt fremgik af hans Tale i Eftermiddag. Og jeg tror, det er urigtigt, hvad det ærede Medlem fortalte os, at det skulde være godtgjort, at den Forbindelse, man i store Kredse i Jylland interesserede sig stærkt for, nemlig en Færgeforbindelse mellem Refsnæs og Hou, skulde det være omtrent umulig at gennemføre. Jeg vil tillade mig paa det stærkeste at drage dette i Tvivl. Tværtimod tror jeg, der er fremkommet meget, der taler for, at det ikke vil være forbundet med stort Bæsvær at etablere denne Færgeforbindelse, og i hvert Fald er det et Spørgsmaal, som man i meget store Kredse i Midtjylland og ogsaa tidligere — jeg tror for øvrigt, det er Tilfældet endnu — i det nordvestlige Jylland interesserer sig for at faa løst. Man har ikke derovre tænkt saa meget paa en Bro over Lille Bælt. Denne Bro, som det ærede Medlem udtalte Ønskeligheden af at faa draget med ind under Overvejelserne, vil utvivlsomt blive en meget dyr Foranstaltning. Der vil blive Tale om Beløb, der ikke tilnærmelsesvis kunne sammenlignes med dem, der er Tale om til Bygningen af Masnedøbroen. Vi maa der mange Gange højere op, det vil blive en kolossal Sum, naar henses til hele vort Lands Forhold, og det er min Overbevisning, at der vil gaa lang Tid, inden man for Alvor kommer ind paa Spørgsmaalet om at bygge en Bro over Lille Bælt.

Hvad man i Jylland interesserer sig for og ogsaa har interesseret sig for i disse Dage, hvor Spørgsmaalet om at anvende en saa stor Sum, som her foreslaas, til Anlæg af en Bro fra Masnedø til Falster har været fremme, er Spørgsmaalet: Er det rigtigt, og er det nødvendigt at anvende et saa stort Beløb? Man ser saaledes paa Sagen derovre, at det, der her er Tale om, væsentligst skal tjene til at forbedre Forbindelsen mellem Danmark og Udlandet, og i store Kredse af Jylland er man af den Opfattelse, at der snarere kunde være Grund til at udvikle og forbedre de Forbindelser, vi have mellem de forskellige Landsdele indenfor vort Lands

Grænser. Jeg synes, at de Ønsker, der ere fremkomne i den Retning, ere fuldt berettigede. Vi have dog — derom kunne vi vel være enige — i alt væsentligt vore Skinneveje, vore Færgeforbindelser først og fremmest for Landets egen Befolkning. Vi underkende ikke Betydningen af at have en god Forbindelse med Udlandet, men vi maa først og fremmest tage Hensyn til, at Forbindelsen indenfor de enkelte Landsdele bliver den bedste mulige. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man for Alvor undersøger Spørgsmaalet om en Færgeforbindelse mellem det nordvestlige Sjælland og Midtjylland, specielt mellem Refsnæs og Hou, og hvis man, hvad jeg haaber vil blive Tilfældet inden alt for længe, kommer saa vidt frem med Overvejelserne, at man kan skride til at etablere denne Forbindelse, vil man sikkert blive i Stand til at aflaste den nuværende Trafik mellem Fredericia og Strib saa meget, at en Broforbindelse over Lille Bælt faar mindre Betydning, og en yderligere Udvidelse og Forbedring af hele denne Overfart vil blive overflødig.

Jeg havde ikke her tænkt paa at fremdrage Færgeforbindelsen Refsnæs—Hou, men naar der saa kraftigt slaas til Lyd for andre Forbindelser, tror jeg, det har sin Betydning, at dette Spørgsmaal drages noget stærkere frem i Forgrunden, end det har været i den sidste Tid. Naar man saa kort Tid efter den store Jernbanelovs Vedtagelse giver sig til at drøfte ny Projekter for store Anlæg og deriblandt ogsaa Projekter, der ville koste saa uhyre Summer som en Bro over Lille Bælt, anser jeg det for berettiget at fremdrage den af mig omtalte Forbindelse, og jeg tillader mig at henstille til det kommende Udvalg, der sikkert vil tage Anledning til at drøfte beslægtede Spørgsmaal, om det ikke vil føle sig foranlediget til at tage under Overvejelse, om det ikke var paa sin Plads at skaffe Oplysninger om, paa hvilken Maade man bedst kan etablere den af mig omtalte Forbindelse.

P. T. Nielsen: Jeg skal ikke i stor Udstrækning lægge Beslag paa de ærede Medlemmers Tid, for min Skyld kunde Mødet godt have været fortsat i Eftermiddag. Der er dog enkelte Bemærkninger, jeg har anset mig forpligtet til at gøre, navnlig er der en enkelt Bemærkning til den højtærede Minister. Han fremstillede mig som — jeg tror, han brugte Udtrykket — en principiel Benægter eller Fornægter af denne Broforbindelse. Men det er ikke